

انتقال ریسک به روشی دیگر

ترجمه پری میرزایی

۱. مقدمه

بیمه اتکایی، در ماهیت وجودی خود، عبارت است از پیش‌بینی مالی برای یک بیمه‌گر به منظور تثبیت تراز مالی خویش. با جذب نقدینگی در بعضی سالها، بیمه اتکایی نتایج عملیات را در سالهای با زیانهای هنگفت، هموار و آرام می‌سازد. گرچه بیمه اتکایی براساس سالیانه خریداری می‌شود، با وجود این، ماهیت رابطه بین بیمه‌گذار اتکایی و بازارهای اتکایی آنها در عمل همان آثار حساب بلندمدت را ایجاد می‌نماید. بنابراین بیمه‌گران در زمانهای مختلف می‌توانند با بیمه‌گران اتکایی خود، «مازاد» یا «کسری» داشته باشند. البته ایجاد چنین مانده‌هایی نتیجه وقوع و شدت خسارتهای فاجعه‌آمیز است و این ویژگی در تشخیص اینکه آیا وجوه انباشته شده آزاد می‌شوند یا نه، عامل اصلی به شمار می‌رود. تشخیص اینکه بیمه اتکایی می‌تواند یک حساب بلندمدت در نظر گرفته شود، به همراه نارضایتیهای موجود در مورد مانده‌های «مازاد» جمع شده و نیز، نوسانهای بازار بیمه اتکایی، به ارائه فرآورده‌های انتقال ریسک به روشهای دیگر منجر شد. انتقال ریسک به روشی دیگر (ART) شامل مجموعه‌ای است از تکنیکهای مختلف از جمله بیمه اتکایی مالی و ریسک محدود شده. خصوصیت مشترک این تکنیکها، تشابه دسترسی به حل معضلات انتقال ریسک و یک چارچوب اصلی مشترک است. انتقال ریسک به روشی دیگر توجهات زیادی را به خود جلب کرده، اما در مورد اختلاف آن در مقایسه با بیمه‌های اتکایی متداول اغراق شده است. هر دو تکنیک سعی در حل یک مشکل دارند: ثبات نقدینگی بیمه‌گر در مواجهه با خسارتهای فاجعه‌آمیز احتمالی. در شرایط مشخص، انتقال ریسک به روشی دیگر می‌تواند استفاده مؤثرتر از سرمایه بیمه‌گر در انتقال ریسک باشد. ART همچنین، دارای امتیاز روشنی و صراحت

بیشتر است، شامل قیمت‌گذاری آشکار ریسک و سرمایه‌گذاری و نیز ارائه پوشش برای چند سال.

این مقاله به بررسی ماهیت و استفاده از تکنیکهای انتقال ریسک به روشی دیگر می‌پردازد. همانند سایر روشهای انتقال ریسک، ART نیز باید با دقت طراحی گردد تا اطمینان حاصل شود که بهترین راه حل را برای معضلات انتقال ریسک مشخص یک بیمه‌گر به همراه خواهد داشت. این تکنیکها اغلب در مورد ارتباط بین بیمه‌گر و بیمه‌گذار، همانند بیمه‌گر اتکایی و بیمه‌گذار اتکایی، نیز کاربرد دارد.

۲. ART چیست؟

نوعی ابزار انتقال ریسک است که مفاهیم تأمین وجوه و بیمه اتکایی سنتی را با یکدیگر ترکیب می‌نماید. ART مجموعه تکنیکهایی است که بیمه‌گران برای اداره ریسک به شکل محدوده پوشش، ثبات، دسترسی به ظرفیتها و هزینه نهایی مورد استفاده قرار می‌دهند. شرکتهای بیمه از ART برای تأمین وجوه خسارتهای فاجعه‌آمیز از طریق پرداخت حق بیمه برای مدت مشخص استفاده می‌کنند. آنان با انجام این کار، از آثار منفی خسارتهای پیش‌بینی نشده دوری می‌جویند و در صورتی که خسارتی حادث نشود، از سود تقسیم شده آن بهره‌مند می‌گردند. گفتنی است که ART بیشتر یک راه حل تکنیکی را تشریح می‌کند تا مجموعه‌ای از فرآورده‌ها را. این روش، زمینه پویایی است که در آن به منظور حمایت بیمه‌گران در برابر ریسکهای مشخص، راه‌های جدید ارائه می‌شود.

الف) ویژگیهای تکنیکهای انتقال ریسک به روشی دیگر

قبل از بررسی ویژگیهای خاص انتقال ریسک به روشی دیگر، لازم است چارچوب اصلی که بیمه اتکایی مرسوم براساس آن عمل می‌کند در نظر گرفته شود:

- مکانیزم صندوق که ریسکهای چندین بیمه‌گر را با یکدیگر پیوند می‌دهد و خود به عنوان یک بیمه‌گر توزیع می‌کند.

- انتقال ریسک از بیمه‌گر به بیمه‌گر اتکایی

- حق بیمه مشخص منظور شده برای خسارت احتمالی

- قیمت، دسترسی به پوشش و حدود مسؤولیت مشروط به چرخه‌های تغییر است

که بر اثر نوسان هزینه‌های خسارتهای طرفیت به وجود می‌آید.

تکنیکهای انتقال ریسک به روشی دیگر، همانند بیمه اتکایی سنتی، شامل انتقال

ریسک از بیمه‌گذار اتکایی به بیمه‌گر اتکایی می‌شود. اما توزیع ریسک در ART به جای شریک شدن در آن با دیگر بیمه‌گذاران برای یک مدت زمان مشخص، شامل توزیع ریسک بیمه‌گذار در طول مدت زمان در آینده است. فرآورده‌های ART بیشتر تحت تأثیر سابقه حساب هر فرد قرار می‌گیرد و لذا از تغییرات بازارهای اتکایی جدا می‌شود. خصوصیات زیر اغلب در فرآورده‌های انتقال ریسک به روشی دیگر یافت می‌شود:

- یک قرارداد اتکایی

- انتقال ریسک

- مسئولیت محدود برای شرکت پذیرنده

- قیمتها برای ارزش زمانی پول و نیز احتمالات خسارتها

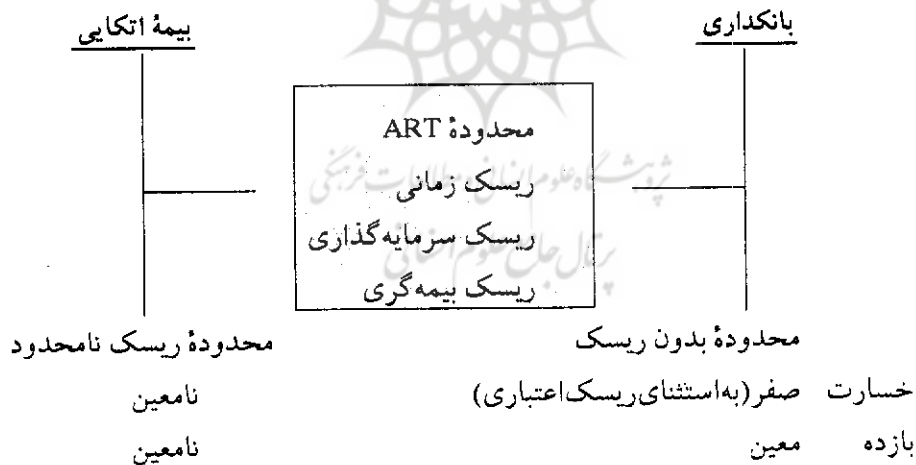
- درآمد سرمایه‌گذاری اغلب به طور آشکار تشخیص داده شده است

- شرایط برای چند سال

- پوشش برای ریسکهای «بیمه‌ناپذیر».

به تعبیری ART بین محدوده بدون ریسک که فرآورده‌های بانکی تأمین می‌کنند و

محدوده ریسک نامحدود که بیمه اتکایی سنتی پوشش می‌دهد قرار می‌گیرد:

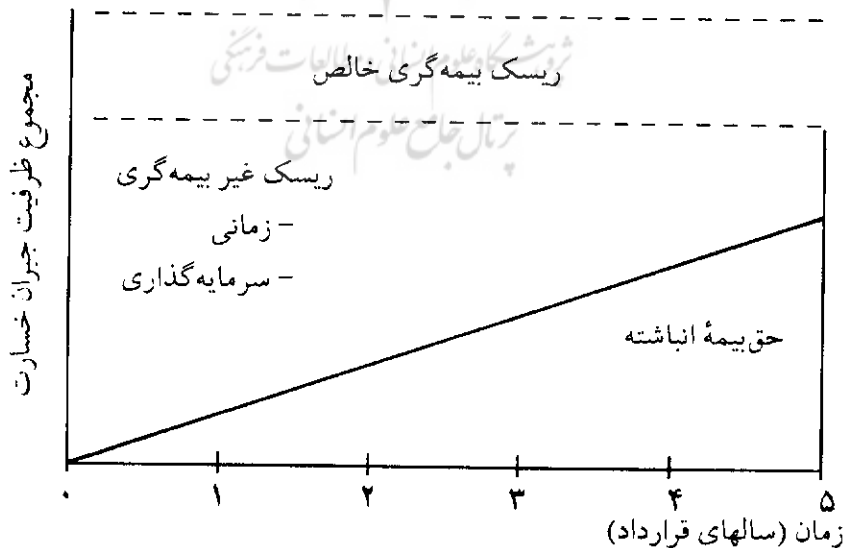

ب) انتقال ریسک

تکنیکهای بیمه اتکایی سنتی و انتقال ریسک به روشی دیگر، شامل انتقال ریسک از واگذارنده به بیمه‌گر اتکایی می‌شوند. همان طور که اشاره شد، بیمه اتکایی متداول

ریسکها را برای یک سال به صندوقی که چندین استفاده کننده دارد منتقل می سازد در حالی که ART ریسکهای یک استفاده کننده را در طول یک دوره چند ساله منتقل می کند. در عمل، انتقال ریسکهای سنتی، اغلب انگیزه دوم برای خرید بوده و یکی از ریسکهای تحت پوشش فرآورده های ART به شمار می رود. ریسکهای منتقل شده عبارتند از:

- ریسک بیمه گری: ریسک اینکه خسارتها ممکن است واقع شوند یا نشوند.
 - ریسک زمانی: ریسک اینکه ممکن است لازم باشد خسارتها خیلی زودتر از زمان مورد انتظار پرداخت شوند.
 - ریسک سرمایه گذاری: ریسک اینکه بازده داراییها کمتر از میزان مورد انتظار باشد.
 - ریسک اعتباری: ریسک اینکه بیمه گذار اتکایی قادر به پرداخت حق بیمه های آینده در یک قرارداد بلند مدت و چند ساله نباشد.
- بیمه گر اتکایی از طریق بیمه گری محتاطانه، تکنیکهای آماری و سرمایه گذاری می تواند اینگونه ریسکها را اداره کند و قادر به ارائه پوشش به قیمتهای کمتر نیز باشد.
- پ) تسهیم ریسکها در طول زمان
- به دلیل اینکه تکنیکهای ART در قراردادهای چندین ساله تجلی می یابد، یک ویژگی مهم آنها تسهیم ریسکهای مختلف در طول عمر قرارداد است:

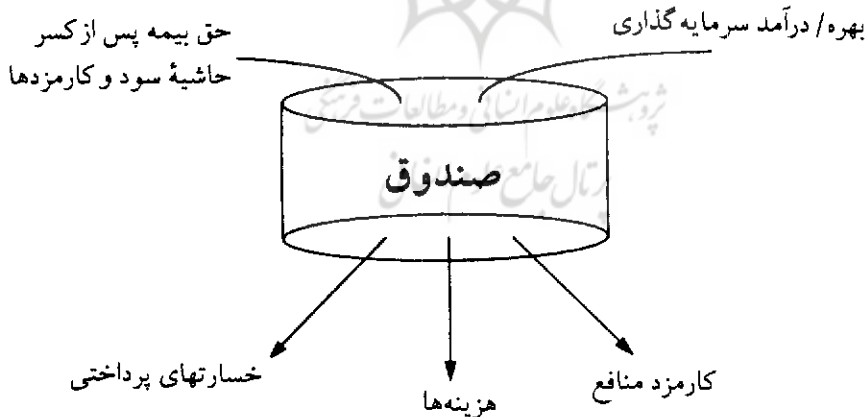

ریسک بیمه‌گری برای یک قرارداد نمونه در طول عمر قرارداد ثابت است اما ریسکهای زمانی و سرمایه‌گذاری باگذشت زمان و پرداخت حق بیمه‌ها به بیمه‌گر اتکایی تغییر می‌یابند: این‌گونه ریسکها با کاهش مدت باقیمانده قرارداد، یعنی با پرداخت حق بیمه‌ها و انباشته شدن بازده سرمایه‌گذاری کاهش می‌یابند. ریسک اعتباری باگذشت زمان و کاهش بدهیها کم می‌شود. در طراحی فرآورده‌های انتقال ریسک به روشی دیگر، جوانب مالیاتی و قانونی مهمی باید در نظر گرفته شود که در قسمت بعدی توضیح داده خواهد شد.

ت) مفاهیم عملکرد به شکل صندوق

ساده‌ترین نگاه به ART آن است که آن را به شکل یک صندوق در نظر بگیریم که حق بیمه‌ها و درآمد سرمایه‌گذاری در آن صندوق گذاشته شده و خسارتها و هزینه‌ها و کارمزد منافع از آن پرداخت می‌شود. مانده نهایی صندوق در پایان مدت قرارداد براساس نسبتهای از پیش توافق شده بین بیمه‌گذار و بیمه‌گر اتکایی تقسیم می‌شود:

این طرز عمل ART با بیمه اتکایی معمول تضاد دارد زیرا در شکل اخیر، حق بیمه‌ها برای بیمه‌گذار اتکایی که اغلب هیچ سهمی در نتایج نهایی عملیات اتکایی ندارد، یک نوع هزینه است.

۳. موارد استفاده از ART

یکی از مهمترین خصوصیات ART انعطاف‌پذیری آن و استفاده از یک روش ادراکی متعارف در ارائه یک راه‌حل دلخواه برای مشکلات خاص یک بیمه‌گر است. به دلیل این

خصوصیات، هیچ زمینه‌ای از کار بیمه‌گر وجود ندارد که ART در آن کاربرد نداشته باشد و فقط مسأله اینجاست که آیا این فرآورده راه‌حل نهایی است یا نه. ART در زمینه‌های زیادی کاربرد دارد، شامل:

- خسارت‌های فاجعه‌آمیز اموال

- مسؤولیت تولیدات

- بیمه غرامت کارگران

- مسؤولیت محیط زیست

- پوشش‌های مسؤولیت مدیران و کارفرمایان

که اگر کاربرد ART را در این زمینه‌ها بررسی کنیم می‌بینیم که به سه دلیل در این زمینه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد:

- ایجاد ثبات در درآمدها و نقدینگی در طول زمان

- ایجاد ظرفیت برای پوشش‌های سنتی اتکایی نشده

- حل مشکلات مالی

بیمه‌گر در مورد ثبات درآمد خویش با تهدیدات بسیاری روبه‌روست. خطرهای مربوط به خسارت‌های پیش‌بینی نشده در بیمه‌نامه‌های صادره سالهای قبل می‌تواند یک نمونه باشد. همچنین بی‌اطمینانی در مورد تغییرات پیش‌بینی نشده قیمت در هزینه بیمه اتکایی در طول زمان نیز مورد دیگر است. این شکل از بی‌اطمینانی‌ها همچنین باعث تفاوت دامنه و حدود پوشش‌هایی شده که بیمه‌گران اتکایی سنتی ارائه می‌نمایند. به این شکل که برخی خطرها را در بعضی کشورها، بیمه‌گران اتکایی سنتی بیمه نمی‌کنند و فرآورده‌های ART ظرفیت لازم را برای جذب این نوع پوشش‌ها ایجاد می‌کند. ماهیت تأمین وجوه فرآورده‌های ART دارای مزیت ارائه ساختارهای مالی برای کمک در موارد مدیریت ترازنامه، ادغام و خرید شرکتها، تأمین نقدینگی و شروع فعالیت تازه، است. ماهیت انعطاف‌پذیری ART کار توضیح موارد استفاده از آن را مشکل می‌سازد. ART بیشتر یک نوع راه‌حل است تا یک فرآورده از پیش تعریف شده. در بخش بعدی انواع مختلف پوشش‌های قابل دسترس ART بررسی خواهد شد.

۴. انواع پوشش

راه‌حل‌های تأمین وجوه ART برای مسائل بیمه اتکایی باعث ایجاد انعطاف در شرایط ریسک‌هایی می‌شود که تحت پوشش آن قرار می‌گیرد. استفاده از ART می‌تواند در مورد

خسارتهای مربوط به آینده یا خسارتهای مربوط به گذشته باشد. نوع «مربوط به گذشته» به بیمه‌نامه‌های صادره شده، اعم از اینکه مدت زمان کم یا مدت زمان زیادی از صدور آن گذشته باشد، مربوط می‌شود. این دسته، نوعی پوشش را که به نام بیمه‌نامه‌های فاصله و زمان معروف‌اند دربر می‌گیرد. این نوع قرارداد گرچه برای چندین سال رواج داشته است اما به دلیل درجه پایین ریسکهای تحت پوشش آن، کمتر مفید واقع می‌شود چراکه اغلب تنها ریسک موجود، ریسک زمانبندی است. حال اینکه ریسک زمانبندی یک ریسک واقعی است یا نه در مورد آن اختلاف نظر و بحث وجود دارد و بعضی مقامات قضایی اجازه وارد کردن آن را در بیمه نمی‌دهند. نوع «مربوط به آینده» اجازه تحت پوشش قرارداد ریسک‌هایی را که تا به حال پوشش داده نشده‌اند می‌دهد. این نوع ریسکها به ویژه در اداره ریسکهای آینده پیش‌بینی نشده و بی‌اطمینانی‌ها قابل استفاده است. در بعضی کشورها، مثل ایالات متحده آمریکا، همین نوع «مربوط به آینده»، تنها نوعی از فرآورده‌های ART است که در محاسبه مالیات مؤثر هستند. افزون‌بر نوع «مربوط به گذشته» و نوع «مربوط به آینده»، شکل‌های دیگر پوشش عبارتند از:

- فاصله و زمان
 - انتقال پرتفو خسارت
 - مازاد زیان چندساله
 - پوشش‌های خسارت گسترده
 - مشارکت مالی
- توضیح مختصر این نوع پوششها در زیر ارائه می‌شود.

الف) فاصله و زمان

ساده‌ترین و اولین نوع پوشش ART، که اغلب به منظور تنزیل ذخیره خسارت و در نتیجه بهبود وضعیت نقدینگی بیمه‌گر به کار می‌رود.

○ مشخصات کلیدی:

- پوشش از نوع «مربوط به گذشته» است.
- بیمه‌نامه امکان پرداخت خسارتها را در تاریخ مشخصی در آینده با در نظر گرفتن مجموع ظرفیتها فراهم می‌آورد.
- حق بیمه با توجه به نرخ بهره مورد انتظار پس از کسر هزینه‌های اداری و دیگر هزینه‌های مربوط محاسبه می‌شود.

- پرداخت خسارت را معمولاً به وسیله اعتبارنامه‌های صادر شده توسط بانکهای طراز اول ضمانت می‌گردد.

○ توضیحات:

- گرچه پوشش در مقابل این ریسک در بازار مالی در دسترس قرار دارد، بیمه‌گر اتکایی مشمول ریسک نرخ بهره است.

- بیمه‌گذار اتکایی قادر به محدود ساختن ذخایر نگهداری و منتقل شده در حسابهای خویش برای خسارتهای معوق است (یعنی بیمه‌گذار اتکایی ذخایر خسارتهای خود را تنزیل می‌کند).

- نیازهای نقدینگی با داشتن بیمه‌نامه فاصله و زمان کاهش می‌یابد.

(ب) انتقال پرتفو خسارت

وقتی بیمه‌نامه برای پوشش فقط خسارتهای واقع شده گزارش شده باشد آن را «انتقال پرتفو خسارت» می‌نامند؛ هنگامی که بیمه‌نامه شامل خسارتهای واقع شده اعم از گزارش شده و گزارش نشده باشد، پوشش «بسط نامطلوب خسارتهای» نامیده می‌شود.

○ مشخصات کلیدی:

- پوشش «مربوط به گذشته».

- طرح‌ریزی خسارتهای واقع شده نهایی.

- زمانبندی پیش‌بینی شده پرداخت خسارتهای.

- تنزیل جریانهای نقدینگی آینده به ارزش فعلی.

- فقط خسارتهای گزارش شده یا خسارتهای گزارش شده به علاوه واقع شده گزارش نشده.

○ توضیحات:

- بیمه‌گران از این نوع پوشش برای کاهش بی‌اطمینانی، افزایش نقدینگی یا رها ساختن یک رشته بیمه استفاده می‌کنند.

- خسارت نهایی یک پرتفو برآورد شده و ارزش خالص فعلی محاسبه می‌شود. اختلاف میان ارزش خالص فعلی و ذخیره خسارت (که تنزیل نشده) برای استفاده شرکت در دسترس قرار دارد.

- گرچه این پوششها هنوز محدودند اما می‌توانند تأمین بیشتر و بالاتر از سطح فعلی ذخایر را ارائه نمایند.

- برخلاف پوشش فاصله و زمان، دارای مزیت عدم اجبار ناشی از زمانبندی پرداختهاست.

پ) مازاد زیان برای چند سال

هدف این پوشش، یکنواخت کردن نتایج براساس «نسبت خسارت موردنظر» است ضمن اینکه به بیمه‌گذار اتکایی امکان جبران افزایش خسارت سالهای قبل را نیز می‌دهد.

○ مشخصات کلیدی:

- دوره: معمولاً بین ۵ تا ۱۰ سال.
 - قرارداد انتقال حقیقی ریسک را فراهم می‌آورد.
 - بیمه‌گذار قادر به واگذاری خسارتهای واقع شده به میزان ۱۴۰ تا ۲۰۰ درصد حق بیمه اولیه قرارداد است.
 - نسبت خسارت موردنظر در ابتدای کار تعیین می‌شود اما می‌تواند در سالهای بعد تعدیل گردد.

- نتایج را یکنواخت می‌کند اما نقدینگی فراهم نمی‌کند مگر در موارد فوق‌العاده.
 - پوشش را مطابق با تقویم سالیانه ارائه می‌کند.
 - تضمین برای وجوه نگهداری شده در حساب آزمایشی پوشش فوق براساس اعتبار اسنادی، حساب اعتباری یا برپایه «وجوه نگهداری شده» خواهد بود.

○ توضیحات

- مورد استفاده بیمه‌گران برای واگذاری خسارتهای براساس سال تقویمی است.
 - می‌تواند کلیه افزایش خسارتهای سال قبل و هرگونه خسارت پیش‌بینی نشده که از نسبت خسارت موردنظر تجاوز کند را تحت پوشش قرار دهد.
 - بیمه‌نامه باید ادامه یابد تا اطمینان حاصل شود که پوشش براساس سال تقویمی نیز ادامه می‌یابد.

- حداقل و حداکثر حق بیمه‌ها در بیمه‌نامه بیان می‌شود تا محدوده اطمینانی را برای بیمه‌گذار اتکایی ایجاد نماید.

- با فرض اینکه بیمه‌نامه برای تمام دوره صادر شده، بیمه‌گر یک حساب آزمایشی دایر خواهد کرد که خسارتهای آن واگذار می‌شود. در صورتی که خسارت واگذار شده بیشتر از موجودی حساب آزمایشی باشد، بیمه‌نامه با ارزش فعلی خسارتهای معوق

جایگزین می‌گردد.

(ت) پوشش گسترده خسارت

این نوع پوششها می‌توانند ظرفیت لازم را برای بیمه‌های در جریان پیشرفت فراهم آورند و نیز جایگزینی مناسب برای کمبود ظرفیت در بازارهای سنتی باشند.

○ خصوصیات کلیدی:

- دوره: ۳ سال.

- قرارداد مازاد خسارت.

- بسیاری از رشته‌ها را می‌تواند پوشش دهد.

- ظرفیت مجموع.

- دارای شرط جایگزینی.

- حساب آزمایشی.

- کارمزد منافع.

○ توضیحات:

- این نوع بیمه‌نامه‌ها، با تعیین حداقل و حداکثر میزان حق بیمه، هزینه‌های مربوط را یکنواخت می‌سازند.

- اگر قرارداد در موقعی که دارای سود است فسخ شود، حق بیمه برگشتی وجود خواهد داشت.

- بیمه‌گذار اتکایی فقط به یک بیمه‌گر اتکایی متکی است.

- در مواقعی که بیمه‌گذار اتکایی از فعالیت در یک رشته زیان‌آور دست می‌کشد، یک تعهد قراردادی مبنی بر بازپس دادن خسارتها به بیمه‌گر اتکایی می‌تواند در قرارداد وجود داشته باشد.

(ث) مشارکت مالی

هدف مشارکت مالی به حداکثر رساندن مازاد ممکن قابل دسترسی و بنابراین کاهش دادن هزینه‌های بیمه‌گذار اتکایی و افزایش ارزش در تراز مالی است.

○ مشخصات کلیدی:

- تغییرات سریع نسبت خسارت.

- الگوهای بازپرداخت برآوردی.

- پیش‌بینی گردش حق بیمه‌ها.

- بازیافته‌های قابل دسترسی به شکل واگذاری و مشارکت در منافع می‌تواند بیشتر از میزان آن در پوششهای سنتی باشد.

○ توضیحات:

- اغلب به منظور بهبود نقدینگی در مقابل فشار مراجع نرخ‌گذاری و بازارهای سهام خریداری می‌شود.

- می‌تواند برای افزایش جنبه‌های مختلف ادغامها و به هم پیوستن شرکتها که نیازمند حفظ عوامل کلیدی است، به کار رود.
- اطمینان از حداقل و حداکثر نوسانها در هزینه حق بیمه.

۵. حسابداری و مقررات قانونی

فراورده‌های انتقال ریسک به روشی دیگر، مقررات قانونی و مالیاتی پیچیده‌ای دارند. این مقررات در کشورهای مختلف بسته به مقررات محلی حسابداری، سیاستهای مالی و کنترلهای قانونی متفاوت است. در عین حال موضوعات اساسی زیر باید در تمامی سرزمینها در نظر گرفته شود:

- آیا ART می‌تواند یک قرارداد بیمه اتکایی محسوب شود؟

- آیا حق بیمه، هزینه قابل قبول مالیاتی است؟

- دریافت مبالغی به عنوان خسارت، بازیافت اتکایی در نظر گرفته می‌شود یا درآمد سرمایه‌گذاری؟

- درآمد سرمایه‌گذاری به طور سالیانه مورد شناسایی قرار می‌گیرد یا زمانی که واقعاً دریافت شد؟

- آیا آثار قراردادهای ART در ترازنامه و نیز به مقامات نظارتی افشا می‌گردد؟

- اثر یک قرارداد ART بر وضعیت نقدینگی بیمه‌گذار چیست؟

اغلب یک عامل راهگشا در بررسی موضوعات فوق، درجه انتقال ریسک از بیمه‌گذار اتکایی به بیمه‌گر اتکایی است. این بررسیها، طبقه‌بندی فراورده‌های ART را به عنوان یک بیمه‌نامه یا یک ابزار بانکی مشخص می‌کند و در نتیجه جنبه‌های مقرراتی، حسابداری و مالیاتی آن را نیز معین می‌نماید. نگرش مقامات نظارتی و مالی نسبت به آنچه انتقال ریسک کافی در نظر گرفته می‌شود، دائماً در حال بهبود است. پیشرفتهای

اخیر در این مورد باعث شده که فرآورده‌های ART بیشتر دارای خصوصیات عناصر ریسک بیمه‌گری در نظر گرفته شوند تا اطمینان حاصل شود که مقامات نظارتی، آنها را به عنوان قراردادهای بیمه‌ای معتبر می‌پذیرند.

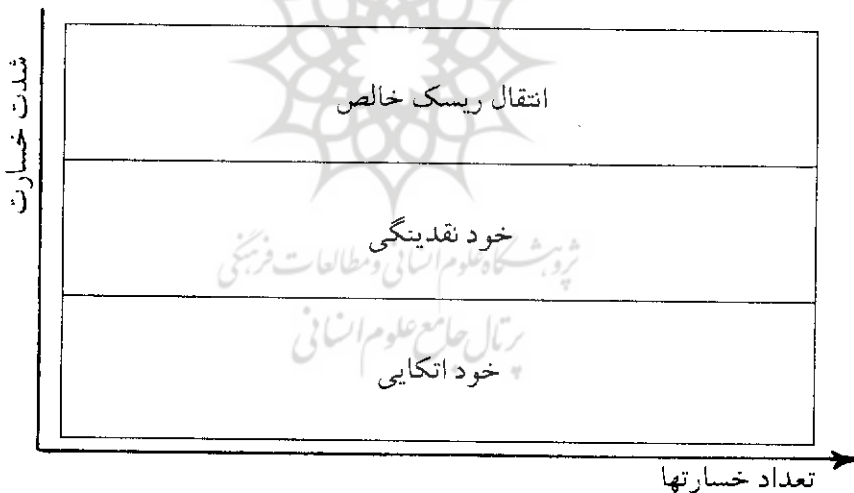
۶. جوانب قیمت‌گذاری

قیمت‌گذاری ART بسته به میزان خطر انتقال یافته، مبتنی است به خود اتکایی، خود نقدینگی و انتقال ریسک.

- خود اتکایی، از طریق نگهداری خسارتها در اولین سطوح پوشش توسط بیمه‌گذار اتکایی که تا درجه بالایی قابل پیش‌بینی هستند.

- خود نقدینگی، در سطح بعدی و بالاتر از سطح قبلی قرار دارد که شدت خسارتها و تعداد آنها کمتر قابل پیش‌بینی است.

- انتقال ریسک مرسوم که در سطح نهایی و در جایی که خسارتها به کمترین میزان ممکن از نظر شدت و تعداد قابل پیش‌بینی است انجام می‌شود:

فرآورده‌های ریسک به روشی دیگر به بیمه‌گر اجازه می‌دهد که ریسک را از سطوح خود نقدینگی و انتقال ریسک خالص، منتقل نماید. فرآورده‌های ART براساس ارزش خالص فعلی خسارت‌های مورد انتظار به علاوه حاشیه هزینه‌های اداری، قیمت‌گذاری می‌شوند. هزینه‌های واقعی عبارت است از حاشیه به علاوه هزینه فرصت از دست رفته

وجوه استفاده شده منهای خسارتهای پرداختی. در مقایسه با بیمه اتکایی سنتی، فرآورده‌های ART معمولاً نقدینگی اولیه بیشتری را می‌طلبند اما در عوض سطح هزینه خالص کمتری برای انتقال حقیقی ریسک دارند. این هدف با استفاده بهتر از سرمایه به کار گرفته شده بیمه‌گذار اتکایی حاصل می‌شود.

۷. نتیجه‌گیری

انتقال ریسک به روشی دیگر محیط پویایی است که راه‌حل‌های ابتکاری برای مشکلات بیمه اتکایی در آن ایجاد می‌شود. این روش، ترکیبی است از تکنیکهای بیمه اتکایی و بانکداری برای ارائه راه‌حل‌های مختلف که شامل بررسیهای اساسی است و از آن به عنوان جانشین فرآورده‌های بیمه اتکایی استفاده می‌کنند. در بسیاری موارد فرآورده‌های ART برای ریسکهایی که بیمه‌گران اتکایی سنتی مایل به قبول آنها نیستند پوشش ارائه می‌نماید.

به هر حال ART محیط پیچیده‌ای است که در آن راه‌حل‌های موفق مستلزم موارد زیر است:

- توانایی در ایجاد ساختارهای مالی خلاق؛
- مدل‌های پیچیده برای انجام دادن تجزیه و تحلیل‌های پیشرفته
- زیربنای لازم جهت انجام معاملات در بازارهای جهانی.

منبع:

Peterken Oliver and Furk Richard, "Alternative Risk Transfer [ART]", *Research Report*, Willis Faber & Dumas Limited Reinsurance Group, London : 1995.